

Izolați într-o coajă

Silvia Filip

Noi doi ne-am izolat de bunăvoie
Într-o coajă de nucă macadamia,
Fără nisip printre dinții smălțuiți de trăiri
Și fără tremur de vocale purtate de vânt,
Fără nervi și spasme psihotice,
Fără riduri ascunse sub pudră de roșcove,
Fără pumni strânși în dosul ușilor închise,
Fără țigări parfumate cu pelin...
Noi doi ne-am izolat sub o frunză de nufăr
Și am privit spectacol acvatic în tăcere,
Mi-ai dăruit un inel cu acvamarin
Vrând să-mi amintești că iubirea
Nu are cum să fie mereu zgomotoasă,
Nu are de demonstrat ceva anume
Oricărui om ieșit în cale...
Noi doi ne-am izolat sub crengi de pin
Și m-ai stors de sentimente,
Ai îndrăznit să le amesteci cu sirop din muguri
Și ne-am vindecat de izolare,
Având trăiri adunate cât pentru o mie de ani,
Învățând umili ce-i răbdarea...